

Шкільна стежина

Випуск №101

Щомісячна газета Ємільчинського ЗЗСО I-III ступенів

Лютий 2020 року

Шлях до самовдосконалення

Восьмого лютого 2020 року в місті Житомирі відбувся IV – всеукраїнський етап Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка, в якому я брала участь, так як перемогла на обласному етапі.

Для мене перемога на обласному рівні була доволі неочікуваною і радісною звісткою, тому я намагалась прикласти максимум зусиль.

На перший погляд, підготовка конкурсів та олімпіад – це дуже важка справа, але не зовсім так. Під час цієї самої підготовки, як у моєму випадку, можна дізнатись доволі багато цікавих фактів!

Сам конкурс розпочався з церемонії нагородження, на якій було присутнє навіть телебачення. Кожного з учасників, хто посів перше, друге та третє місце, привітали та нагородили дипломом відповідного ступеня. Це було доволі хвилююче, але водночас приємно. Після цього нас відвели в відповідні аудиторії і ми розпочали свою роботу. В моєму випадку потрібно було працювати три години, а не дві, як на третьому етапі. Звичайно, від завдань можна було очікувати

будь-чого. Я була переконана, що вони мають бути доволі складні і серед них спочатку обов'язково будуть питання, стосовно біографії

Шевченка, а потім вже сам твір на задану тему, або навіть декілька, так як часу було справді багато. Але як виявилось – потрібно було написати лише один твір. Часу було доволі, тому я навіть намагалась пригадати цікаві та доречні фразеологізми та афоризми, які могли прикрасити мою роботу, хоча в завданні вже було сказано використати цитати Шевченка, метафори та вставні конструкції.

Брати участь в конкурсах справді приємно. Приємно дізнатись, на що ти здібний, дізнатись свої помилки та промахи, а потім прикласти зусиль, щоб виправити їх. Подібні конкурси допомагають самовдосконалюватись, оцінити свій рівень знань, залишити приємні почуття та миті в пам'яті. Багато хто вважає, що це складно, що вони не здібні на таке, але ніколи не дізнаєшся не спробувавши.

Бондарчук Вероніка, 8-Б клас

Спортивна гордість навчального закладу

Мить...І ми святкуємо перемогу у фіналі обласної Гімназиади серед школярів з волейболу. Не перша перемога, але, на жаль, вже остання для основного складу команди одинадцятикласниць: Піскун Анастасії, Омельченко Вікторії, Кейбіс Вікторії, Омельченко Юлії.

Останню перемогу ми подарували школі, на цьому наш спортивний шлях в стінах другого дому закінчується.

Але ми вже маємо гідну заміну, учениць 9,7, 8-х класів. Дівчата роблять свої перші кроки до успіху. Часто, спостерігаючи за ними на тренуваннях, згадуємо і те, як розпочинали ми. В них ще все попереду: перші

перемоги, поразки, які загартовують дух, непорозуміння в команді, далекі і довгі поїздки, які залишають приємні

спогади, нові знайомства і багато іншого.

Ми віддали волейболу значну частину свого шкільного життя, переживши безліч різних ситуацій, і хочемо побажати нашим наступникам міцного здоров'я, сил та витривалості, наполегливості, перемог; досягайте всіх вершин.

Нам було б дуже приємно наступного року в просторах інтернету прочитати, що ємільчинки підтвердили свою першість в обласній гімназиаді серед школярів.

Омельченко Юлія, 11-А клас

Сто небесних ангелів

Горить свіча, і пам'яті сльоза
Додолу з неї каплями стікає.
Земля ридає, плачуть небеса -
Героїв Україна пам'ятає.

Україна—країна краси і радості, чарівної природи і гучної української пісні. Країна, де найбільше люблять волю і найменше її мають. Протягом віків ми боролися за свободу, і здавалося, що нарешті доля подарувала нам можливість стати господарями волі, вибирати, як жити і як будувати майбутнє.

Проте не судилося. В 21 столітті у центрі Європи, у цивілізованій країні пролилася кров. Знову молодь вийшла на Майдан, вибираючи свободу і гідність. Розпочиналася Революція Гідності. А потім Криваве Водохреща... І перші постріли. Світ сколихнула звістка – на Майдані вбито людей. Сто небесних ангелів злетіли в небо, щоб навіки стати охоронцями нашої землі.

Кров стигне в жилах, коли переглядаєш відео «Небесна сотня. 10 юних ангелів». Назар Войтович, Роман Гурик, Дмитро Максимов, Устим Голоднюк, Василь Мойсей, Дмитро Пагор, Іван Парасюк, Ігор Костенко, Олександр Плеханов, Сергій Байковський—10 юних ангелів. Майже наші ровесники. Молоді, вродливі, вони мріяли, коха-

ли, планували своє життя, проте все обірвала куля ворожого снайпера.

Вони загинули, щоб ми могли гідно жити. І ми не маємо права їх забути. По всій Україні запалили пам'ятні свічки героям, які віддали найцінніше—своє життя.

Година пам'яті відбула-

калося від пронизливих слів. Особливо пронизливо звучала поезія «Мій син—Герой» у виконанні Євтушок-Михайленко Дарії. А композиція «На місячній доріжці зустрілись дві душі»

ся і у нашому класі. Серце стис-

проникла аж до серця. Душа загиблого героя зустрілася з душею ненародженого сина. Відлітаючи у вічність, батько дає настанови синові: берегти матер та Україну. І такий випадок не поодинокий.

Тож бережімо пам'ять про тих воїнів-ангелів, що віддали життя за наше майбутнє. *Потшикіна Марина, Лісовий Максим, 9-Б клас*

«Я себе Українкою звала...»

26 лютого ми, учні 7-А класу, з учителем української мови та літератури Тульською Оксаною Василівною провели свято «Я себе Українкою звала», присвячене поетеси Лесі Українці.

Леся Українка – одна з найвидатніших постатей нашої країни, справжня патріотка своєї землі. Вона стала прикладом для багатьох та заслуговує нашої шани та поваги. У своїх творах вона писала про любов до рідної землі, народу, якому вона залишила багато творів. Вона писала незважаючи на свій біль, який несла, як хрест. Деякі з цих творів та твори, присвячені їй, декламували Герасименко Анна, Волощук Андрій, Супруненко Ольга,

Павленко Аліна, Шелест Ольга.
З розповідей ведучих ми дізналися про нелегке життя Лесі Українки. Ці

факти вражають, а вона дивує своєю стійкістю, витримкою та незламністю.

Обухова Вікторія у ролі Лесі Українки розповіла історію життя поетеси рядками її ж творів. Музичним супроводом на нашому святі стали сопілка, твори Шопена, пісня «Україночка» Оксани Білозір у виконанні учнів класу. А закінчили свято піснею у виконанні Тараса Петриненка «Україно», символом справжньої любові сина до неньки України. Гостями свята стали 7-Б та 9-Б класи, яким ми вдячні за увагу.

Бондарчук Світлана, 7-А клас

Розважальна програма у 2-А класі

Нещодавно у 2-А класі відбулося свято до Дня Святого Валентина. Всі наші діти готувалися до нього. Ми вивчили гарні віршички, співали пісні про дружбу та кохання.

Наші Ліза Шульга, Гончар Нікіта і Горбатюк Богдан танцювали жартівливий танець «А ми удвох». Цікавою була сценка «Пантоміма», де хлопець без слів під музику зображував кохання з першого погляду.

А найбільше нам сподобалися конкурси «Комплімент», «Не впусти яблуко»,

«Розбите серце». Ці конкурси були цікаві і смішні. Глядачам дуже сподобалося наше свято. Всі були усміхнені і задоволені.

Учні 2-А класу, класний керівник

Хомик Людмила Рос-тиславівна

Мистецтво—справді цікава річ

Мистецтво – справді цікава річ, особливо художнє мистецтво. В сучасному світі багато хто захоплюється ним і я не виключення. Звичайно в кожній людині є свій смак і бачення, тому кожному подобаються різні стилі. Мені та моїй творчості найбільш імпонує аніме стиль, тому саме його я обрала, щоб створювати свої малюнки.

Взагалі аніме – жанр японської анімації, який орієнтований не тільки на дитячу, а й на підліткову та дорослу аудиторію. Цікавим є те, що аніме може бути найрізноманітніших жанрів, що скоріше властиво кіно, ніж мультиплікації. Тому його можна вважати повноцінним мистецтвом. Зазвичай аніме створюється на основі японських коміксів – манги, ігор, або може бути самостійною історією. Аніме та манга стилю не притаманна сильна деталізація та схилення до реалізму, прикладом цього може стати той фактор, що майже у всіх аніме-персонажів великі деталізовані очі.

Саме коли я зацікавилась аніме, я почала більш серйозно відноситись до свого хобі, розпочала вивчати теорію кольору, анатомію, основи композиції. Вже більше двох років я розважливо захоплююсь цим. Натхнення на створення своїх малюнків я, чесно кажучи, знаходжу всюди: з того самого аніме, під час читання манги, перегляду робіт інших художників, відвідування нових місць, прогулянки в парку, зустрічі з давніми знайомими, в звичайних та буденних речах і навіть на уроці. Деякі люди вважають, що малювання втомлює, якщо довго засиджуватись та приділяти увагу найменшим деталям, але я вважаю навпаки. Для мене це не чергова морока та спосіб стомитись, для мене це улюблена справа, яка допомагає мені розслабитись, дати волю фантазії, творити та бути просто собою! Хоча сама складність полягає у вивченні цього

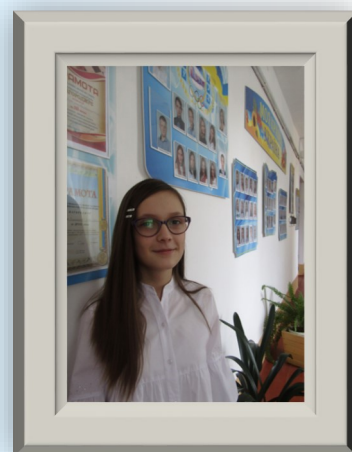
мистецтва та всіх його елементів, про які я згадувала раніше. Я навіть рекомендую людям, яким сумно, чи вони переживають багато стресових ситуацій та занадто напружені і т.д. розпочати малювати! Також це може стати хорошою розвагою, особливо вигадування власних персонажів, їхніх образів, характерів та історій, саме так можна поєднати вміння малювати та письменницькі здібності. Якщо бути відвертою, то я сама часто вигадую собі персонажів та міні-всесвіти, так як хотіла би колись в майбутньому намалювати з ними мангу або звичайний комікс, чи навіть створити власне аніме, мультфільм. Також малювання – це хороший спосіб знайти собі друзів під час відвідування художніх гуртків, або, як у моєму випадку, в Інтернеті. Воно може навіть стати майбутньою професією, такою як: ілюстратор, графічний дизайнер, 3D дизайнер, дизайнер персонажів, 2D аніматор, 3D аніматор, мангака (людина яка малює мангу, ця професія поширена тільки в Японії) та багато інших.

Малювання – це не тільки тимчасова забавка, а й цікавий спосіб проведення часу, розвиток фантазії та творчих вмінь, це певне самовираження та звичайно безкінечна креативність! Тому раджу кожному спробувати себе в цьому виді мистецтва, тому що це справді весело!

Бондарчук Вероніка, 8-Б клас

Від редакції: всі малюнки, які ви бачите на цій сторінці—це роботи Бондарчук Вероніки, учениці 8-Б класу. Це витвір її уяви, фантазії. Правду кажуть, що талановита людина талановита у всьому.

Щастя тобі, Вероніко!

Знайомтесь з юною поетесою

Сьогодні я беру інтерв'ю у дівчинки, яка любить поетичне слово, гарно навчається і вміє дивувати однолітків своїми змістовними відповідями на уроках. Це учениця 6-Б класу Анжеліка Ревнюк.

- Анжеліко, з чого починається твоє натхнення?

- Натхнення я беру з природи і із власного життя. Багато читаю, опрацьовую прочитаний матеріал.
- З скількох років ти почала писати?
- З 10 років, до цього більше цікавилася поезією українських та зарубіжних письменників.
- Хто з твоєї родини захоплюється поетичною творчістю?
- Пишуть всі: бабуся, мама, старша сестра.
- Я зрозуміла, що ти активна дитина. А чи любиш брати участь у шкільних заходах?
- Так, я вмію і хочу приймати участь у творчих предметних конкурсах, шкільних заходах.
- Чи є у тебе якісь інші захоплення?
- Так, я люблю слухати музику як класичну так і сучасну, переглядаю сучасні танці, заучую вірші напам'ять. Ще встигаю грати на фортепіано, вправно вишиваю бісером і нитками.
- На які теми, Анжеліко, тобі подобається складати вірші?
- Найважче писати поезії на трагічні теми. Тому що стає боляче на душі і мене охоплюють емоції.
- Які твої улюблені письменники?
- Мої улюблені письменники— Леся Українка і Тарас Шевченко.
- Твої перші написані вірші?
- «Там за небокраєм» та «Україна моя мила»

Ось таке перше інтерв'ю з нашою поетесою. То ж побажаймо їй успіхів і натхнення. А читачам нашої газети пропонуємо прочитати вірші Анжеліки.

Горбатюк Софія, 10-А клас

Україно моя мила

Україно моя мила,
Ти, як горлиця сизокрила,
Як лебідка, зранена
Ворожими наганами.
Хочуть красу твою спаллюжити,
Землю родючу стоптати,
Рід український з землі зжити,
Усе добро розграбувати.
А ти, як мавка лісова,
Як в лузі калина,
Корінняста та жива,
Як чиста дитина.
Оченята підймаєш
В небеса блакитні.
Добру відсіч всім даєш,
Не даєшся злидням.
Твої сонячні поля,
Наливають колос.
Ти моя рідна земля!
Маєш мелодійний голос.
Мова українська,
Як струмочок лється,
Як її почую—
Серденько заб'ється.
Пісня солов'їна
Душу звеселяє.
Тут моя родина
У рідненькім краї.

Дятел

Стука в яблуні в дуплі,
Наче молотком,
Якась птаха незнайома
Червоний хохолок.
Відрива від дерева
Маленькі шматочки,
Вибирає він майстерно
Жучків, черв'ячків...
Він лікує дерево
Від комах шкідливих,
Має довгий дзьобик,
Пір'ячко красиве,
Дятел лікар лісовий,
Працівник завзятий.
Заодно й змайструє
Для білочки хату.

Горобці

Курочкам із рання
Налетіла горобців
Ціла сива зграя.
Цвірінькають гороб'ята,
Раді цій поживі.
І цікаві й жваві, й милі
Ці пташата сиві.
Наклювались досхочу,
Пурхнули до неба,
І шукати їжу десь,
Ім більше не треба.

Над випуском працювали:

учасники курсів “Практичної журналістики” (керівник Палько Наталія Миколаївна) та “Основ створення друкованих видань та їх дизайну” (керівник Дідус ірина Миколаївна) за сприяння учнів 9-А класу (класний керівник Коваленко Світлана Казимирівна)

Головний редактор: Горбатюк Софія

Журналісти: Бондарчук Вероніка, Поташкіна Марина, Лісовий Максим, Бондарчук Світлана, Горбатюк Софія

Спілкуйтеся з нами:

E-mail: emschool_1@ukr.net

Шкільний сайт: www.emschool.at.ua

